

There is no translation of this article

Празен гроб – извор на радостта

Търсили ли сте като деца в една от игрите четирилистна детелина в полето? Сигурно познавате и възрастни хора, които днес ще приемат намирането ѝ като добър знак и ще се зарадват, че са я открили.

Суеверието за това растение е толкова силно, че в някои страни съществува легенда, че Ева го е взела със себе си от Райската градина за спомен, когато Бог ги пропъдил заедно с Адам.

В живота на вярващия християнин няма място за каквото и да било суеверие, но това не е ограничение, а напротив, истинска свобода.

Пред нас е празният гроб и той е изворът на радостта и символът на това, в което вярваме, че и ние ще победим смъртта и ще бъдем с Исус в Божието царство. Това е добрата новина и тя е безсмъртна.

Има много гласове в света, които се опитват да заглушат тази истина, но тя продължава да се носи като ехо през вековете и тихо да ни напомня, че Христос обърна небето и земята, като победи най-безмилостния и жесток враг на човечеството – смъртта.

Исус казва: „Аз съм Възкресението и Животът. Който вярва в Мене, дори и да умре, ще живее.“

Понякога гледаме на Възкресението, без да разбираме колко голяма е силата, която ни дава _____, и търсим четирилистни детелини, не забелязвайки другите красиви цветя, които не само украсяват пътя край нас, но ни показват Божията сила.

Въпреки че сме християни, често пренебрегваме очевидното, търсейки щастието там, където няма да го намерим, и това е една от причините, поради която се чувстваме победени и водим битки не толкова с врага, колкото със сътресенията, които преживяваме вътре в нас.

Много пъти сатаната е виновен за кризите и трудностите в живота ни, но и ние носим своята отговорност, защото често ни се иска някой друг да реши проблемите ни, без да осъзнаваме, че Бог ни е дал власт над силата на злото и това е силата на Възкресението на Христос.

Важно е да осъзнаем, че единствено силата на Възкресението на Христос ни прави днес християни и тя е причината, поради която можем да се наречем такива.

Силата на Възкресението е тази, която ни дава вяра да призовем името на Исус и да поставим сатаната под нозете си и ни прави посланици на евангелието и мира, способни да привличат още хора за Божието царство.

Това е същата онази сила, която съживи дъщерята на Яир от смъртта, която изцели слугата на стотника, която излекува прокажените, отвори очите на слепите и освобождаваше обсебените от плена на бесовете.

Това е същата сила, която никога няма да загуби своята сила.

Възкресението на нашия Спасител ни дава много повече от вечен живот, защото ни дава силата да побеждаваме, когато започнем да вярваме, че Бог е винаги до нас, и заговорим

,
че победата вече е наша, знаейки, че има лек за всяка земна болест и тъга, защото рано или късно ще оздравеем.

Триумфът на Христос над греха и смъртта ни дава кураж и във всяка трудна битка, когато дяволът ни напомня за миналото ни, ние да се осмелим да му напомним за бъдещето.

Нешастието е състояние на безнадежност, породена от липса на вяра, а щастието и духовната радост се раждат от присъствието на надеждата и вярата в Бога и в Неговото Възкресение. Има тежки моменти, когато сме притеснени и търсим Божиата сила като утеха и успокоение за собствените ни нужди и несбъднати мечти и желания, но не бива да забравяме, че в силата на Възкресението е скрита любовта на Исус, която Го изпрати в света, за да се пожертва на Кръста за нас

,
и това е най-големия

т
дар, който можем да получим, защото тази е любовта, която издига и възкресява от гроба.

Смъртта не е краят на историята. Има още една глава и в нея виждаме как Христос се

издига от мъртвите

и

възвръща своята вечна слава с Отца и ние не просто се радваме,

а ликуваме,

защото вярата ни е оправдана, истината триумфира над

лъжата

, справедливостта над несправедливостта и трагедията се превръща в

победа

.

Любовта на Бога, който се пожертва и Възкръсна за нас, сега е скрита в теб и мен и се открива в мига, в който протягаме ръце за мир помежду ни, когато си прощаваме взаимно и си помагаме един на друг.

Това е любовта, която днес ни учи да бъдем свидетели на Христовото Възкресение, първо в Йерусалим, където е нашият дом, после в Юдея, където са близките и роднините ни, след това в Самария – при нашите съседни, и накрая и в най-отдалечените части на света, в които Бог ще ни отведе.

Бог ни възлюби толкова много, че изпрати Своя Единороден Син Исус Христос и Неговата любов държи цялата вселена заедно – тази любов ще пребъдва вечно, дори когато всичко останало ще отmine.

Силата на Възкресението не може да бъде сравнена с физическата сила дори на експлозив. Понякога и ние искаме този вид власт в живота си, за да преодолеем проблемите, които ни терзаят.

Искаме властта на Бога да разпръсне онези неща, които ни безпокоят и забравяме, че любовта остава най-трудната задача пред нас, с която не можем да се справим сами. Всъщност дори и Бога не можем да обичаме сами, ако не ни бъде дадено от Неговия Дух.

Днес ние се радваме повече от всякога, защото Божият Дух изпълва сърцата ни с надежда, понеже сме познали силата на Възкресението и знаем кой е Пътят, Истината и Животът, Добрият Пастир, Скалата на вековете, Хлябът на живота, мостът над бушуващите води на изпитанията, през които преминаваме, Лекарят, който може да излекува тялото и душата ни, Адвокатът, който никога не е губил дело!

Той е, Който е!

Елате на гроба Му, за да Му се поклоним, но ще видите, че е празен! Няма Го! Той Възкръсна! Алилуя! И остави за нас тук и сега силата на Възкресението и Любовта Си!